

15.

Informace členům a příznivcům

září 1996

Tak jste se konečně dočkali dalších informací. První stránku jsme napsali vloni v prosinci a pak nadšení upadalo, čas ubýval a chuť do psaní se nějak vytratila. Kde jsou ty popřevratové časy, kdy bylo na všechno dost času. Útěchou a omluvou je, že všichni bědujeme stejně. Nedostatek času nám všem kroutí krkem. A když by člověk mohl sednout ke klávesnici a něco dělat, tak je většinou utahanej nebo nasranej a nemá do ničeho chuť. Rada ale dostala vaši důvěru a já nesu hlavní míru odpovědnosti za stávající stav. Vyměňte presidenta !

Letošní - pátý rok oficiální existence spolku rada schválila jako " finančně nulový" - nevybíráme členské poplatky a doufáme, že hřišníci toho využijí a do konce prosince 1996 srovnají staré dluhy. Není zrovna málo těch, kteří ještě nestihli zaplatit loňské dávky a pro pár výtečníků dokonce ještě neskončil devadesátýčtvrtý. /president/

Rok 1995 pohledem členů DIXIE:

- A. titul domácí: 1. WHISKEY + BURÁKY
 2. STETSON - Tož možu - musím
 / Alice 95/
- B. titul zahraniční: 1. OMAR + Howlers - World Wide Open
 2. LYNRYD SKYNYRD - Happiness Is A Warm Gun
 / 95: Neil Young, J.L.Hooker, Little Feat/
- C. koncert: 1. křest WHISKEY + BURÁKY
 /General Lee, Hair, Status Q v Brně, Ozzy ve Sportovní hale, Stouni na Strahově/
- D: interpret domácí: 1. GENERAL LEE
 2. ŽLUTÝ PES
 /P.Kapitánová , Pumpa, Luboš Andršt B.B.,Mňága a žďorp /
- E: interpret zahraniční: ZZ TOP a LYNRYD SKYNYRD na plichtu
 /J.Winter, A.B.B. Zappa, Blackfoot,Hartus,Doc Holliday/

V hodnocení se objevilo několik titulů vydaných v roce 1994 - " Yellow Dog " Žlutýho psa a / musím přiznat moje milovaná/ "From The Cradle" Erica Claptona. K tomu druhému CD - v Popronu se prodává se slevou, prý jde stejně jako většina takovýchle muziky mizerně na odbyt.

A několik odvážlivců přiznalo barvu a uvedli jména, která sem skalně nepatří - F.Zappa, Wynton Marsalis, Jethro Tull, Rolling Stones. Je to jen k dobru věci. Cenu vylosujeme na Kongresu. Nebude to chlast, bude to něco trvalejšího.

S T E T S O N

Horší než ZZ TOP, lepší než Žlutý pes. Petar Jurkovič
Jak vy budete kotůč kupovat, tak mi budeme pít. Vikomt

PRAHA, Malostranská Beseda, pátek 24.11.1995 - křest CD STETSON

Přišel jsem jako vždy pozdě, Stetsoni už smažili a našvihnutá Malostranská Beseda byla rozdováděná. K vystoupení Stetsonů lze říct jednoduše jen to, že bylo strhující. Obecenstvo naladěné, roztančené /muzika se evidentně líbila/, výkony muzikantů bezchybné, zvuk na

poměry Malostranské výbornej. Vzácní hosté, účinkující na albu, se střídali, takže pódiová verze alba byla věrná, a leckdy byla na pódiu tlačence. Všemuvodil velký obraz Chobota, který je i na "brusném kotůči". Uprostřed vystoupení Stetsonův vstoupil na prkna sám Mistr Miloš Kopecký, a okřtil nové CD Stetson "Tož možu - musím" krásným a trefným přáním : "aby se líbilo, a aby se dobře prodávalo /protože to je to hlavní!". Poté Stetsoni vesele, opravdu vesele smažili dál, Staříček jako vždy vážný, bratři Mičolové kejvali bochníkama. Pak je vystřídali Bluesberry - což byla naprostá pohodovka a nakonec se muzikantská orgie strhla do prudkého jamu, kdy stál za nástroji každou chvíli někdo jiný, nebo hráli a zpívali všichni, pod pódiem se taky všichni kejvali a zpívali a dupali. Ještě, že má ten bejvalej Malostranskéj rathaus pořádný středověký základy. Ke druhé po půlnoci byli všichni z toho křepčení unavení a pak už se jen v šatně a baru potáceli muzikanti a přátelé a zavilí redaktoři více - méně nasračku, zcelas zahlceni strhujícím požitekem. Nezničitelní Stetsoni se ovšem balili a chystali do Dejvic k Faustovi, aby pokračovali v udržování hladinky.

Utrhl jsem tam premiérový "brusný kotůč". Hned druhý den odpoledne, když jsem se probral z bezvědomí, jsem si Stetson zas naložil z toho CD, které mohu s čistým svědomím vřele doporučit. Přes svou délku /téměř 60 minut/ mě ani chvíli nenudí, jede boogie a blues, zpestřené uprostřed instrumentální countryovkou, zásluhou hostů a bohatých aranží a košatých kytar je barvitě, a přesto, že jsem toto CD již trochu obrousil, stále objevuji něco nového. Koncepce a dramaturgie alba je skvělá, to se strýček Kulatej vytáh, klobouk dolů. Nemám představu, že by se to dalo vymyslet líp. Ke zvuku bych měl jen tu připomínku, že mi tam místy připadá málo kopáku, a místy bych ho nabarvil jinak. Ale to je otázka názoru a uší. Jinak ostatní nástroje jsou sejmuté a smíchané skvěle, kytary a zpěvy jsou výrazné a přehledné. Obaly "křestového" CD jsou jiné, než půjdou do prodeje /to budou ty skládací, vymalované od Dáši Lukůvkové/, ale stejně - booklet nemá chybu, je to dotažený a domyšlený. V Malostranské byly k mání i kalendáře Stetson 1996, vydané jen pro příležitost křestu, a podobné roztomilosti, prostě strejda to rozjel. Křest v Rožnově bude asi neméně strhující. Víc to nemá smysl rozebírat - doporučuji: kupte si "brusný kotůč" Stetsonů, volume doprava, a bavte se !

/Zen /

Rožnov pod Radhoštěm, První valašský hostinský pivovar, 1.12.1995

Stejně jako v Praze ale s výhodou domácího hřiště. Pivo Ogar, ogarů a céreček plnej barák, nezničitelní Valaši a zázračné zjevení - po celou dobu funkční Chobot. Mistr křtil stejně jako v Praze, Andršta jsem to tak hrnout viděl naposledy v době své základní vojenské služby, nic nemělo chybu. Jam byl nekonečný, ale nikdo nechtěl konec. Chvillemi jsem si vzpomínal na první setkání s Valašským vojvodou v Branticích, kdy jamování Mičolovic jednobuněčňáků přerůstalo v týráni posluchačů. Oni /ale nejen oni, takovej je celej Stetson/ nejdou zastavit, sami se musí udřít, jinak snad zbývá už jen utracení. Velmi vydařená noc.

I o kotůči Zen napsal všechno. Furt si to rvu do palice a nemám toho dost. Po čtrnácti dnech jsem si to pustil do sluchátek a z kotůče lezly další nápady pánů muzikantů a producenta. Na CD je dost vlezlých písniček, který by se mohli na VKV chytit. Já mám Valachy rád a strávil jsem tam před léty dost času. A znám vlastně všechno a všechny, o čem Stetsoni zpívají. Proto mám strach, aby z toho nebyla jen regionální záležitost. Je třeba to prodávat, aby se mohly natáčet další kotůče.

Netrpělivě čekám, co na to kritika, komu co bude vadit. Před roky jsem sedával v Novém Hrozenkově "Na Brodské" s Jožkou Randúchem. Po pár pivech a borovičkách vstal a na celou hospodu pronesl stejný projev: "Mám robu, zdravá děcka, nejlepší páru koní v Hrozenkově a dům s plechovů střechů." Pak významně zvedl palec schovaný mezi prsty a

dodal: "A nemám ani tolik dluhů". Pro mě dneska vedle Jožky stojí Stetsoni a kolem nich celá ta úžasná banda z Písečné. /P.H leden 1996./

P.S. Z obalu ale nejsem nijak nadšený, zajímavý je nejvíc tím, že zaspal dobu. Tohle se snad nosilo v Kalifornii před čtvrt stoletím. A vyndat z toho CD je taky potěšení.

srpen 1996

O Stetsonech by se dalo popsat stránek..... ale co by to bylo platný. Na Attacku se dvakrát drželi celou hitparádu na špičce. Názorně jsme si pod Kulatýho vedením ověřili, jak se to dělá s hlasováním v hitparádách a co je to za komedii a podvod. Kdyby to alespoň přineslo nějaký užitek, když se to lidem hrne skoro půl roku do uší. Jenže, jděte si CD někam koupit.

Mimo Faustovo obchodu u Kulatáku /v Praze/ jsem ho nikde neviděl. A to se mi jen útržkovitě dostává informací o tahanicích v kapele.

STETSON: Tož možu...musím (Faust Records)

Ogaři, ogařka. Stetson se vzhledí v jižanském rocku a zařadil se vedle Žlutého psa, Generála Lee, R-Force a podobně znějící spolky. Oproti nim však má jednu znatelnou výhodu. Tihle chlápci jsou ogaři, což není slyšet ani ve zvýšené agresivitě, ani ve větším veselí, ale především v nářečí, kterým opatřili všechny texty na albu. Prostě pějí, jak jim jazyk narostl a to je dělá zajímavější. Ne však zajímavé.

Pokud bychom se totiž zabývali pouze muzikou, nedostaneme se přes zavážená jižanská klíče, k nimž bezesporu patří zvláštní důraz na výraznou kytarovou vobzu (Stetson si na to pozval ještě Luboše Andráša a Petra Roškaňuka), pozvolné tempo, sebejistý nástup písní (třeba v Go, Vsetín, Go) a foukačí harmoniky plus přidání zařazení tradičního (Ódzemok). Při prezentaci jmenovaných hostů je nabídnutí, že Stetson nejsou nijak instrumentální kouzelníci, spíše hrají srdcem muziku, kterou přijali za svou, kterou cítí (pochťe toto-grafie vidno, že i vizuálně). Nenaděje-

me se ani výjimečných aranžérských kousků, spíše zabolí zbytečně dlouhatánská Chobot blues a po pěti skladbách průhledný systém jejich staveb, ve kterém vítězí důraz na za každou cenu zpěvný refrén.

Texty jsou stránka mnohem zajímavější. O nářečí (zde valašském) jsem se již zmínil. Nabízí nejen zajímavou zvukomalebnost některých slov, ale i pojmy zcela nové. Proto Stetson zařadili na booklet Valašník, což je valašsko-český slovník bez vysvětlivek. Možná to ale byla chyba, neboť po vyhledání některých pojmů možno zjistit, jak plytké samotné texty jsou. Přestože se snaží vypočít nějaký příběh, zpravidla zůstává jenom o pokusu (protože chybí pointa). Zcela mimo rámec jsou pak agitky Harley Davidson, Rebel Yell nebo Go, Vsetín, Go. Mimochodem, Stetson si na desce přikře protřešil v názoru na motocykly Jawa a Harley Davidson. V prvním případě zpívá "Mám novú Jawu/kam sa na mňa hrabúš Hondká aj Yamahú...., ve druhém pak "Lalet jak pekelný anděl/to každému bych přál/zbývá vám naděja/kupit si Harleja...". Podobné je to s náhledem na alkohol (Rebel Yell a Chobot blues), což vítání pocit jakési textové bezkonceptnosti (a je jedno, že je v jednom případě napsal Dan Míčola a ve druhém Pavel Gotál). Přičteme-li některé hloupě zařazené vulgarismy (Chobot blues), potom z představy o průměrné kvalitě textech zbudě torzo.

Kdyby Stetsoni nevolili nářečí, mohli bych recenzi uzavřít konstatováním, že v této hudbě jde především o náladu z muziky. Bohužel.

Jaroslav Šputák

WHIPLASH

STETSON: Tož možu...musím (Faust Records)

Velice příjemné album: i velevi chlapi se umějí bavit, hrát pro radost a nebírat to smrtelně vážně, a to je velice fajn zjištění!

Od počátku do konce uslyšíte velmi kvalitně nahanou jižanu, křáčenou s valašským folklorem. Toho folkloru ovšem není tolik, jako když s rockem experimentují Hradištan a Vlasta Redl a je to spojení daleko přirozenější a vkusnější, než jak to dělá Hieret.

Texty valašských vousečích pazůří se zapořádají dvěma hlavními tématy - jižanskými symboly (Harley Davidson, Rebel Yell) a písní. Hieret je příjemně jižaním i Valašským (zbytečně dlouhý Chobot blues, Vlasta Káňa) a taky současným nešvaru, kde si STETSON dělá legraci z mamonátů (Podnikatelská), z buranu, kteří chtějí vydílat "jove" jako pasáci (Anča z Hovězí) i sami ze sebe (Mám novú Jawu).

Hudebně se jedná o klasičtější formy jižanského rocku, než je tomu třeba u tolik populárního Žlutého psa. Ve skladbách "Texas" a "Mám novú Jawu" (asi nejvíc) jsou slyšet zcela zřetelné odkazy na ZZ Top, Old blues-boogie a rock'n'roll. Pořád říkám, že rock'n'roll je nejlepší model a leto mi dávají za pravdu. STETSON bude pro mnohé jenom další dupárna, ale ke ch všem zúčastněným nutno uvést, že tahle muzika je slyšitelně dělaná pro radost. Muzikanti sami se zřejmě svoji muziku baví a mají ji rádi a tím se navěky budou lišit od všech Argem a podobných staček, s nimiž nemají nic společného!

Až někde uvidíte plakat s nápisem STETSON na tahtě s Stetson na hlavě a jožte se bavit. Určitě budete spokojeni!

P.S. - O výjimečnosti tohoto projektu svědčí i celá řada nosů, kteří se na něm podíleli. Uvedu jenom ty nejmámější - Luboš Anraš, Petr Roškaňuk, Martin Kraus, Mistr Miloš Kopecký, který hlasem McKee Messra uvádí skladbu "Dyž sam lez z hury".

Co nového na JIHU aneb NEWS OF THE WORLD

Zprávy z jihu začnu trochu netradičně a to krátkým výňatkem z hodnocení muzikantů roku 1995: WHO IS BEST - dle časopisu MUZIKUS:

Kytara ROCK

1. Jimi Hendrix
2. Jimmi Page,
3. Joe Satriani

BLUES

- 1.Eric Clapton
- 2.Gary Moore
- 3.B.B.King

máme tam tedy svoje oblíbence.....

-nová tvář na bluesovém nebi - DEBBIE DAVIES - usměvavá holka, jejíž vzorem je údajně už léta Albert Collins- vydala album nazvané LOOSE TONIGHTzatím nemáme a ani nic víc nevíme...

-k blues se vrátili J.GEILS s MAGIC DICKEM

-parádně si prý zajamovali KEITH RICHARD A RON WOOD při návštěvě Memphisu s B.B.KINGEM v jeho vlastním hudebním klubu.....

-teprve dvanáctiletý nadaný kytarista jménem NATHAN CAVALERI se údajně tak dobře pohybuje v bluesových vodách,že si prý zahrál i již s některými bluesovými veličinami.....

-jižan STEVE MORSE utekl k DEEP PURPLE - do prdele,co tam budeš, Steve,dělat...tam ti slide nedovolej / na slajdku v Ostravě nehrál, ale dle dobrozdání členů, kteří nebyli líní a na koncert D.P. do OV jeli byl Steve výborný a koncert vynikající. P.H./

-starší zprávička: 11.května 1995 proběhla skvělá akce STEVIE R. VAUGHAN TRIBUTE,na níž hráli a svou poctu texaskému bluesmanovi vzdali Eric Clapton, B.B.King, Bonnie Raitt, Buddy Guy, Robert Cray a Jimmi Vaughan ...

-za svůj vzor si bere Stevie R.Vaughana i nová generace texaských bluesmanů - Ian Moore, Chris Duarte atd. a nová tvář na tomto texaském nebi - kytaristka jménem Sue Foley...

-slide hvězda BONNIE RAITT založila svůj vlastní institut ,pro který na základě různých aukcí a benefičních vystoupení shromáždila přes 80 000 USD a který má sloužit ženám a dívkám které se chtějí učit hrát na kytaru.....

-BUDDY GUY je majitelem bluesového klubu v Chicagu jménem LEGENDS.....

-na konci listopadu 1995 vyšlo pro sběratele lahůdek a počátků tvorby E.Claptona, J.Becka, J. Page album,nazvané CLAPTON S CRADLE:THE EARLY YARDBIRDS RECORDING.

-7.3.1996 v brněnském divadle SVATOBOJ proběhl tzv.Jižanský večírek ,vystoupili MESCALA, NENDETO, CHARLIE THE BOMBER, SLOWHAND a nestárnoucí PUMPA.....

-KENNY WAYNE SHEPHERD - LEDBETTER HEIGHTS se jmenuje debutové album blond'atého mladička z Loussianny.Skvělá hra na kytaru, kterou prý údajně odkoukal od Stevie Ray Vaughana.Jemu také patří hold v bookletu a kde další poklony složil Chris Laytonovi (ex Stevie R.Vaughan Band),B.B.Kingovi,J.L.Hookerovi a B.Guyovi.Všichni dobře víme ,že Američané si potrpí na zveličování.Neškodí ale uvést výňatek z bookletu, kde se svěruje sám král soulu JAMES BROWN.Říká:"Jsem James Brown a nazývají mne králem soulu.Nepotřebuji Vám sdělit svůj životní příběh,ale chci Vám říct,že se tady na tomto světě přihodilo cosi zvlášního.Poznal jsem jeden ze zázraků světa.Nemluvím o B.B.Kingovi nebo o Howlin Wolfovi , ani to není T-Bone Walker. Je to Kenny Wayne Shepherd.Je to fantastický člověk a má duši, duši a znovu duši." Jako mp musím říct,že je fakt dobrej a skladba ABERDEEN mně posadila na prdel svým začátkem na akustickou kytaru.....

-starej známej DAN BAIRD z bývalé formace GEORGIA SATELITTES se po dlouhé pauze opět přihlásil novým počinem BUFFALO NICKET.Nemůžu si pomoci,ale Dan je stále ve stínu této legendy, která podle pp pozvedla znovu hlavy jižanských kapel v druhé půlce osmdesátých let.Jako každé jižan si neodpustil nějakou předělávku cizích songů, tady si vybral speciálně HUSH od Párplů /no proč ne,stejně si počínali POINT BLANK na albu HARD WAY,kde si stříhli živě HIGHWAY STAR .../ Nevidím nic jiného,než v tomto roce vyrukovat s GEORGIA SATELITTES II. nebo jít chovat krávy...

-novým albem se přihlásila jí 32 letá WYNNONA.Album se jmenuje REVELATIONS a nese se v duchu předchozích alb - prostě country pro pohodu ve všech dobách a všech zeměpisných polohách.....

-opět z domova:dle ROCK A POPU se v Brně objevila nová formace,nazvaná "TEXAS HEAD".Je orientovaná na styl ZZ TOP a obsazení opisují :Aleš Krčál - bass,voc, Zdeněk Odehnal - gt,voc, Pavel Kříž - ds, - občasné hostování přislíbil Georgi Enčev z Titaniku.....

-panu mp se dostal po roce a půl od vydání do rukou CD dalších brňáků ,prezentujících jižanský rock - CHARLIE THE BOMBER .Po poslechu tohoto CD musím konstatovat, že mne příjemně překvapil,stejně ,jako když jsem je poprvé viděl v Krnově na ROCK PÁRTY s Kulatým.Hned mně vzala úvodní CHICAGO se slide a foukačkou, jakož i další následující pecky jako JENOM PŮL,OSTROVY nebo V KLECI...

-v pořadí třetím albem se přihlásil loni recenzovaný CRAIG ERICKSON.CD nese titul "TWO SIDES OF THE BLUES"/Globus/,a obsahuje většinou poklidné dvanáctky. Oživením je přítomnost foukačky DARA MANSFIELDA ,kterého známe z dua KAISER AND MANSFIELD a jejich výborného bluesovýho alba.Pokud by se objevil u někoho z DIXIE debut - ROADHOUSE STOMP - ozvěte se mi .. mp..

Jo-pro Frantu HELLO BABY - víš ,že tento bluesmen nahrál většinu doprovodnejch kytar na albu GLENNA HUGHESE - BLUES ?????.....

-firma SONY Music vozí k nám i CD country skupin, které máme v evidenci odpočinkových kapel. Mezi ně patří i dívčí kapela INDIGO GIRLS. Po jejich živáku nazvaném "1200 CURFEWS" se tato dvojka z Georgie dostala na český trh s CD s titulem "RITES OF PASSAGE".Už ani nevím ,která deska je to v pořadí,sám vím asi o 4 předešlejch.....

-trochu se vraťme k výbornému albu LITTLE FEAT - AIN T HAD ENOUGH FUN. Poznámky v bookletu říkají: je zde opět nové,v pořadí třinácté album Feat v obrozené sestavě.Kapelu opustil kytarista Craig Fuller, pro nějž podle něj "tato cesta nebyla..".Soubor nabídl hlavní pěvecký part SHAUN MURPHYOVÉ ,která již dříve hostovala na vynikajícím comebacku LET IT ROLL/1988/ spolu s Bonnií Raitt a Lindou Rondstadt.

Desku otevírá skvělá pohodovka "DRIVIN BLIND" se slide a dobrem,muzika graduje až ke skvělému konci s odpichovkami ROCKNROLL EVERYNIGHT a SHAKEYTOWN. Vypadá to,že SHAUN zde natrvalo zakotvila, což s pp jen vítáme...

CD všem vřele doporučujeme,je to fantastická změna,co ty na to Jindro.....??????

-potěšující zprávička z letošního předávání cen GRAMMY - v kategoriích,které probíhají pouze na plátnech v sále,byla udělena cena za Nejlepší instrumentální výkon v skladbě JESSICA - našemu favoritu -ALLMAN BROTHERS BANDU- porvé v jeho historii. Ve dvou zbývajících kategoriích - Současné blues - si cenu odnesl chlápek BUDDY GUY - a v kategorii Tradiční blues - cenu shrábl do kapsy JOHNY LEE HOOKER ... BONNIE RAITT o prsa prohrála s popovkou ANNIE LENNOX.....

-veteránům ALLMANŮM vyšla loni druhá část záznamu koncertů, nazvaná " AN EVENING WITH ALLMAN BROTHERS BAND". 70 minutové CD přináší live verze starších a novějších věcí v z koncertů v New Yorku a Californii v letech 1992 a 1994.Celý komplet ,tj CD 1 a CD 2 (150 min)shrnuje tvorbu ALLMANS v počátcích i z comebacku z roku 1990 a všem milovníkům kapely doporučuji...produkce opět starý známý TOM DOWD..

-do třetice všeho dobrého - formace BLOODLINE nám předkládá lahůdku v podobě debutovýho CD.Už obsazení bandu dává jasně najevo,o jakou muziku jde.BERRY OAKLEY Jr. a ERIN DAVIS - potomci to slavných muzikantů z ALLMANS a MILESE DAVISE.Disc obsahuje 12 skladeb přesně v tom jižanském duchu, jak známe z ALLMANS, dominuje tvrdá baskytara OAKLEYE a keyboards LOU SEGRETIHO.Na CD snad slyšíme všechny vlivy jižanské rockové a bluesové muziky.Aby byl výčet úplný, hostování na postu slide gt si vzal na sebe WARRREN HAYNES, člen ALLMANS. Nadupané STONE COLD HEARTED, DIXIE PEACH (mimoходом s textem o "našem" - whisky SOUTHERN COMFORT a pití v baru GEORGII)-nebo instrumentálka THE STORM, vás nenechají vydechnout.Plejádu slavných jmen uzavírá neméně známý JOE HARDY coby producent - jméno známé z let osmdesátých

v produkci desek GEORGIA SATTELITES.....a že chlapi mají už jméno a zvuk,svědčí společné koncerty s ZZ TOP

-prošlo rukama: i když 30 letý JEFF HEALEY nepatří k žádné odnoži jižanského rocku,jeho bluesová hra na kytaru ,polozenou na kolenou a skutečnost,že je slepý,si vynutila uznání i takových legend jako B.B.KING i STEVE RAY VAUGHANA.Po albu HELL TO PAY z roku 1990 se nám dostalo do rukou debutové CD ,nazvané SEE THE LIGHT (1988) a v pořadí třetí album FEEL THIS (1992).Vracím se hlavně kvůli prvnímu albu,kde výtečným způsobem předělal BLUE JEANS BLUE od ZZ TOP.Album se nese v bluesovém duchu po celou dobu, krásná skladba ANGEL EYES nebo HIDEAWAY patří mezi skvosty CD.

Opačným příkladem je třetí album FEEL THIS, které duní od začátku do konce.Produkce se ujal opět známý JOE HARDY a opětovná plejáda hostů doplňuje celé CD stejně jako na HELL TO PAY.Rozdíl je ale v tvrdosti celé CD ,hned úvodní CRUEL LITTLE NUMBER nebo BABY S LOOKIN HOT šlapou jak rozjetej vlak.Nechybí samozřejmě ani chytlavé balady,např. LOST IN YOUR EYES z pera TOMA PETTYHO nebo DREAMS OF LOVE,milovníky těžkotonážního blues potěší pecka EVIL AND HERE TO STAY.Celkově album vyznívá velmi pěkně a rád si ho pouštím....

/ P.H.: onehdá jsem si od Franty půjčil Healeyho cédečka, a ani jsem si je všechny neposlechl. Nějak mě to nebere,, je to popíček. /

- velmi krásným počinem se přihlásila slide kytaristka BONNIE RAITT.Ke konci roku 1995 vydala živák s názvem ROAD TESTED.Starší dáma nás nenechává na pochybách, že zraje jako víno /taky kolik ho a whisky za svůj život vypila?/. Band sestavený na pár koncertů v létě 1995 je výborně sehranej a jako vždy zde nechybí hosté, které si opravdu uměla vybrat.Vždyť jména, jako Bryan ADAMS, Kim WILSON/Fabulous/, Bruce HORNSBY,Jackson BROWNE,Charles BROWN a Ruth BROWN svědčí sama o sobě.Libůstkou na CD jsou skvosty z alba LONGING...nebo skvělé blues se slide - LOVE LIKE A MAN.Deska z poklidu graduje až k překvapivě rockovému konci skladbou ROCK STEADY ,kde Bonnie pjeje s dřevorubcem Bryanem Adamsem.Prostě pro milovníky blues,boogie - lahůdka....

-p. president přitáhl od Germánů solovej kus DANNYHO JOE BROWNA vokalisty to dlouho mlčících MOLLY HATTCHET. Deska se nese ve stylu tyto kapely a není ničím překvapujícím.Danny si myslel,že udělá díru do světa,ale moc to nevyznělo.Deska je z roku 1983 a chyběla nám do kompletní diskografie MOLLY.Danny kapelu dlouho neudržel a vrátil se k Molly i se dvěma hráči- je mu tam zřejmě lépe.....

-rukama mi prošel i novej kousek legendy a veterána blues - ELVINA BISHOPA - ACE IN THE HOLE. Překvapila dechová sekce a z desky se valí jedno blues za druhým. Je to v pohodě ,že staří bluesnmani pořád hrajou a vydávají desky.....a my furt kupujem..

/mp V.H./

- Ota Bacík který psal do F.C. ZZ TOP byl odhalen - je to starý kamarád doktor Mengele z Teplic,

- prvorozený syn Tomáše Hellmicha se jmenuje Jiří. Otci gratulujeme, klukovi přejeme jen to nejlepší,

LYNYRD SKYNYRD BACK AGAIN !!!!

Je hodně kapel, které se honosí velkými hráči, zpěváky nebo písňemi. jen vyjimečně má kapela duši - emocionální náboj, který prostupuje veškerou činností kapely. Tento spirituální náboj často přeroste kapelu samotnou. Lynyrd Skynyrd, kteří už po celém světě prodali 30 milionů desek takovou duši rozhodně mají. Usadila se v nich a přežila v nich i další desetiletí. M.N. měl příležitost mluvit s pianistou BILLY POWELLEM, jedním z originálních členů kapely. Mluvilo se o zkouškách na nadcházející turné i o Ricku Medlockovi, který se ke kapele připojil.

"Začalo už vaše turné?"

"Ne, ještě jsme doma. Zkoušky začaly 27.dubna. Přesný začátek turné si nepamatuju, ale bude to někdy v polovině května. Zkoušíme teď v Jacksonville ,Wyoming".

"Jak je na tomto místě?"

"Je to hned vedle Yellowstonského parku. Nedávno jsme zkoušeli asi 15mil odtud v horách. To místo se jmenovalo COWBOY RESORT VILAGE a bylo tam 8 stop sněhu. Všude byli vlci, jeleni a kojoti a spousta dalších zvířat. Tentokrát zkoušíme ve FORT MZERS."

"A jak se daří kapele?"

"Dobře. Procházíme menšími změnami. Získali jsme Hue THOMASSONA, protože ED KING má problémy se srdcem. De facto je zralý na transplantaci. Doktor řekl, že nesmí na podium dříve, než mu to osobně povolí. To znamená, dokud nedostane nové srdce. Další posilou je RICK MEDLOCKE z BLACKFOOT. Je původním členem Lynyrdů a byl jedním z dvou bubeníků, když jsme začínali."

"Tedy jakési znovuspojení?"

"Ano, Rick se vrací dnes jako kytarista a je tím nadšenej stejně jako my."

"Když jste v roce 1987 vystoupili na akci CHARLIE DANIELSE, čekal jsi, že z toho bude dalších deset let činnosti?"

"No, to ne!!!. Tehdy jsem dával dohromady svou vlastní kapelu VISION. Byla to kapela křesťanského zaměření. Čtyři roky jsme koncertovali s MARKEM FARNEREM od GRAND FUNK, který se tehdy stal znovu křesťanem. Dělali jsme jednak křesťanské songy, ale taky pár věcí od Skynyrd. Pak jsme jeli 30 min. blok s Markem a hráli jsme i věci od GRAND FUNK. Mezi skladbami lidí ječeli SKYNYRD!!! Ještě SKYNYRD!!!!. To bylo v roce 1986 po čtyřech letech ježdění s VISION a mně se začalo pomalu v hlavě rozsvěcet. Říkal jsem si - tak moment - ty lidi žerou Skynyrd i po deseti letech odmlky!!!, to není jenom tak. Tak jsem zvedl telefon, zavolał Garymu a koleša znovuzkříšení se začal znovu roztáčet. Gary měl v té době kapelu jménem RAWSON BAND a proto nebyl myšlenkou znovuspojení nijak nadšený. Tak jsem zavolał Charleiho Broscoe z našeho managementu v Atlantě a on tenhle nápad shledal výtečným s ohledem na 10leté výročí. Pak přemluvil i Garyho. Potom, jak víš jsme dělali REUNION TOUR 87 a potom ještě šestitýdenní sňuru jenom tak z hecu. Úspěch a magnetismus téhle sňury byl fascinující. Každá štace byla beznadějně vyprodaná. Byli jsme nažhavení v tom vydržet".

"Jak myslíš, že si stojí v tomhle časovém odstupu tvoje písně? Napsal jsi takové písně jako Saturday Night Special, kde se zpívá o problémech ručních zbraní - jenže tenhle problém se mezitím ještě zvětšil"...

"Tyhle písně v časovém testu obstály, protože je pořád slyším ze všech stran. Tahle kapela má spousta loajálních příznivců. Sice ne tolik jako Grateful Dead - i když oni teď jsou v krizi, hodně fanoušků se přiklání k nám. Dost lidí nás považuje za legendu. Nevím, jestli je to pravda nebo ne, ale řeknu ti, že se pořád za námi táhnou větší davy než za většinou kapel po dobu jejich existence."

"Když jste začali stahovat větší davy, znamená to tedy, že na vás chodí mladší publikum? Reagují na vaše písně?"

"Líbí se jim. Milé je, když někteří naši fandové přivádějí na naše koncerty své děti. To obnáší širší rozpětí i větší účast publika."

"Chystáte pro ně i nové písně?"

"Snažíme se. Nechci teď říkat nějaké informace, které by byly nepřesné nebo nepravdivé. Při účasti Medlocka je už jistě cítit něco ve vzduchu. Můžeme dělat Seasons, White Dove, Highway Song, které Rick napsal. Od Blackfoot můžeme hrát i Highway To Heaven."

"Jak dlouho býváte na turné v zápřahu?"

"Vždycky tak měsíc, pak týden nebo dva volno. V květnu děláme USA a přes červen a většinu léta pak Evropu. Všechny štace přesně neznám. Přesně ale vím, že z nějakého důvodu

vynecháváme Londýn. Vracíme se do Německa, Švédska a Japonska a nakonec bude snad i Austrálie."

"Pozoruješ rozdíl mezi diváky v různých zemích, co se týká znalostí a přístupu k vašim písním?"

"Jistě, záleží, kde hrajeme. Když zahrajeme v Alabamě SWEET HOME... lidi budou určitě šilet. V Texasu se šílí při TEA FOR TEXAS. V každém místě bývá totožné publikum. Věř mi nebo ne - na Severu máme větší ohlas než u nás na JIHU. A ty šňůry pořád baví. Sbíráme zkušenosti a čím jsme starší, tím jsme lepší. Třeba to tak nevypadá ale ohlas o tom svědčí. Muzika je vybroušenější a napucovaná. Je to hezkej život a nám se daří dobře."

Přetiskeno z časopisu MUSIC NEWS / překlad Jindra Vobořil/

LYNYRD SKYNYRD - Vídeň 21.6.1996

Klasický začátek mnoha zmatených informací ohledně termínu, místa a zajištění vstupenek. Telefonáty do Vídně i na Rakouské velvyslanectví do Prahy. Místopresident a žena Stáňa se zapotili, hlavně Staňce patří dík i za zajištění mikrobusu. Pak jsme se konečně dozvěděli pevný termín, místo a zajímavou informaci - vstup zdarma! Vídeňáci totiž vítají léto úžasným způsobem. Celý dunajský ostrov se promění v obrovský hudební Eldorado. Množství pódíí /my jsme jich viděli pět, vzdálených od sebe 500 až 1000 metrů a velikostí srovnatelné s pódíem na kterém byli v Praze Stouni/. Všude se hrálo celé odpoledne a večer na závěr vystupovali místní nebo dovezené hvězdy. Na úplně druhém konci ostrova při našem odchodu hráli TOTO. Tímhle směrem se bohužel vydala krnovská výprava a Lynyrd Skynyrd nenašli. To je k pláči. Ale najít to správné místo nebylo lehké, žádné plakáty hvězd neukazovaly správný směr. Na plakátech akce byla spousta informací a i L.S. byli uvedeni stejně jako místní kapely. Tak jsme po zaparkování putovali od pódia k pódiu a místopresident se ptal zvukařů na správné místo. Lynyrdi byli na posledním place vlevo, na nejlepším místě, protože to byl mírný svah k řece s perfektním přehledem.

Od odpoledne hrály místní kapely v nějaké přehlídce, jejíž úroveň zhodnotil Tomáš Hellmich: "Oni vyhráli kytaru a u nás by jim na tancovačce rozbili krýglem hlavu" a uzavřel to "Pokud je tohle přehlídka rakouského bigbítu, tak je mi místních rockerů líto".

L.S. byli celé odpoledne na místě, kousek od pódia měli zaparkovaný patrový autobus. Dale si skoro celou dobu něco četla nahoře u okna, většina kapely seděla v baru. Johnny se s Medlockem přišel z boku pódia podívat na předskokany. Olinovo volání "Kluci, pojd'te sem - budeme se fotografovat" vyznělo naprázdno. Sestava kapely odpovídala překvapivým zprávám - kytary s Garym opravdu hráli Rick Medlocke a Hughie Thomasson. Medlock byl ověšený náušnicema jako cikánská kartářka a když se začal předvádět, kopal ho Rossington do prdele. Thomasson měl klobouk do čela a hrál. Při předváděčce přiznal adresu a stříhнул pár taktů ze známých věcí Outlaws. Medlock se předváděl, jak je rychlejší - nuda.

Popisovat podrobně koncert považuju za zbytečné. Obrovská vlajka, nasazení, atmosféra souznějícího davu a nekonečné množství čepic a kulichů Wilkesona. Kaz jsem ale u svých milovaných našel - hráli jen věci z prvního období kapely, ani jednu novou od "1991". /P.H./ P.S. Hlubokým a trvalým zážitkem byl oběd v Pohořelících. Před náměstím zahrňte vlevo, nebudete litovat !

GENERAL LEE - křest CD, Lucerna bar - Praha 20.3.1996

Konečně jsme se dočkali, G.L. má CD. Předskokani PAKÁŽ hráli slušnej bigbít, kmotr Hejma pěkně řečnil a lidí bylo plno. Bourbon, slušné pivo a důstojná společnost u největšího stolu v podniku. Místní tam byli všichni, přespolní z Ústí n.L. i Bruntálu. Silně osrstěný Jindra Vobořil dorazil hned, jak se z Ježíše stala superstar.

Psát o koncertě nebudu, hodnotit CD není nutné. Není to neslušnost, ale stejně jako u Lynyrd Skynyrd není v mém případě o čem psát. Obě kapely by mě mohly překvapit jen tím, kdyby zahráli špatně. Generály už jsem viděl a slyšel mockrát a u těchto "pinklich" pánů všechno klape. I ty ženský ječely skvěle.

Budeme pravděpodobně muset rozbít prasátka, ale - 20. září 1996 bude v Bruntále v Kremlu GENERAL LEE!!! /P.H./

ZZ TOP NEWS

Z bulletinu ZZ předkládáme novinky a informace o vousáčích a jejich aktivitách.

Předtím, než ukončili nahrávání nové desky, opustil band studio a vydal se na neohlášené vystoupení po malých klubech. Ve dvou houstonských malých klubech, které si vybrali, v podstatě vyrůstali. The URBAN ART BAR a MARY JANES jsou malé kluby, ve kterých provedli nespočet vystoupení a dodnes jsou tyto kluby zaplněné. Rovněž tak tomu bylo i teď, show měla silný náboj. Po představení kapela potvrdila, že v životě nezažila tak silnou atmosféru při vystoupení. Na štěstí pro nás, kteří se na koncert nedostali, byl tento zaznamenán a dvě z písní budou na singlu, který vyšel zpočátku jen v zámoří. Údajně se objevil koncem května a mezinárodně by měl být dostupný od konce června????.

Singl obsahuje prý písně "Whats Up With That" z nového alba a novou live verzi "Nasty Dog and Funky Kings" (original FANDANGO) a STOPBREAKIN DOWN BLUES - live verze skladby z roku 1936 od Roberta Johnsona. Tyto nahrávky jsou první oficiální live písně od doby živáku FANDANGA v roce 1975.

V současnosti ZZ ukončili nahrávání nového alba s názvem "RHYTMEEN", které vyjde 27. srpna 1996. Skupina o ní říká, že je "hrubá, drsná a rozedraná". Je to druhý počín pro RCA. Billy, Dusty a Frank jsou v současné době na turné, vystoupili i v Gorkého Parku v Moskvě. Turné nazvali ZZ TOP'S CONTINENTAL SAFARI. Začalo v červnu 1996 v Londýně, zahrnuje mnoho míst v Evropě, pak dolů do Jižní Afriky a v polovině října se vrátí do USA. V polovině ledna kapela točila videoklip k písni SHE S JUST KILLING ME. Režisér Robert Rodriguez potom přinesl nový klip-FROM DUSK TILL DAWN je název filmu, kde ZZ dodali music....

16. července vystoupili ZZ TOP v Rakousku nedaleko Vídně na OPEN Festivalu. Vídeň byla celá polepena velkými plakáty...mp viděl osobně.....

Rozhovor se ZZ TOP - ZZ TOP odpovídají živě díky americké počítačové síti.

ZZ TOP přijali nedávno příležitost a navštívili své fanoušky, aby si promluvili o současných projektech a nedávném singlu She s Just Killing Me prostřednictvím americké otevřené počítačové sítě. Byla to vzácná příležitost přímo se setkat se členy skupiny.

AOL: Vítejte v síti - živě ZZ TOP!

ZZ: Díky za přijetí, Buenos Dias z Texasu.

AOL: Máme mnoho netrpělivých linek, proto raději začneme. Kdo ze skupiny bude dnes odpovídat ?

ZZ: Budeme dělat kolečko a skákat si do řeči.

AOL: Jak se stalo, že jste vstoupili se soundtrackem do filmu FROM DUSK TILL DAWN?

ZZ: Celý projekt se odehrál rychle. Robert Rodriguez svolal náš tým a zeptal se nás, jestli na tom chceme pracovat. Protože se film odehrává v Texasu, řekli jsme si, že je to přesně pro nás.

AOL: Jaký je rozdíl v psaní písně pro film?

ZZ: Jediný rozdíl je v tom, že text i hudba se musejí psát spolu se scénářem. Normálně přichází cokoli vizuálního s naší hudbou po projektu přes video.

AOL: Když vyjde nové album, jak bude nazváno a kdy začne vaše turné po severní Americe?

ZZ: Teď jsme ve studiu. Album bude tento rok, turné začne na podzim, začínáme v Evropě.

AOL: Kdo byli vaše největší autority?

ZZ: Všichni staří bluesoví hráči a Elvis.

AOL: Bude píseň SHE'S JUST..... na novém albu?

ZZ: Už je na soundtracku EPIC.

AOL: Kolik alb musíte dodat vaší firmě?

ZZ: Dodali jsme jedno a na dalších se pracuje.

AOL: Existuje z nějakého koncertu video?

ZZ: Koncert byl nafilmován a má být teprve vydán na videu nebo filmovém páse.

AOL: Mám rád hrubost vašich písní. Bude vaše album hrubší a méně elektronické než alba 80. let?

ZZ: Bez debat. Je tak hrubé a drsné, jako jsme je nikdy neudělali.

AOL: Se kterou skupinou nebo člověkem (živý či mrtvý) by jste si rádi zahráli?

ZZ: Frank: Rád bych hrál s Hendrixem. Dusty: Kdyby tady byl, bylo by báječné hrát s Budy Richem v Palm Springs. Billy: Fatty Arbuckle.

AOL: Jak dlouho je od vašeho posledního turné?

ZZ: Končili jsme na podzim 1994. /Kecají - v prosinci byli v Praze/

AOL: Uslyšíme někdy instrumentálky? (Asleep In The Desert)

ZZ: Pokud se objeví, můžeme ji zahrát.

AOL: Má z vás doma někdo vlastní studio?

ZZ: Máme pouze jednu malou Frankensteinovu místnost, kde provádíme legrační věci, dobře utajenou.

AOL: A co takhle CD-ROM se ZZ?

ZZ: Chystá se projekt. Budeme rádi, když budeme se Stones na CD-ROM. Stones byli našimi hrdiny, rádi se s nimi spojíme.

AOL: Co posloucháte doma?

ZZ: Dusty: Poslouchám cokoli v rádiu, různé typy muziky. Novým favoritem je skupina "G LOVE AND SPECIAL SAUCE". (Pozn. byli už 2x v Praze.)

AOL: Bude další koncert divadelní nebo RECYCLER?

ZZ: Je to show. Pokud bude divadelní, bude reflektovat album. Jakmile uslyšíte album, napadne vás, jaká bude show.

AOL: Chystáte se vydat live album?

ZZ: Máme v současnosti rozděláno pár věcí v malých rockových klubech. Není špatná myšlenka nabídnout to.

AOL: Díky za dnešní propojení v síti. Dobrou noc!

THE REBEL REPORT

Lynyrd Skynyrd na turné

Skynyrdi zahájili světové turné s další legendární skupinou DOOBIE BROTHERS začátkem května. Rozsáhlé turné je plánováno po celých Spojených státech a Evropě. Navštíví všechna větší města a místa.

Kytarista Hughie Thomasson bude na turné 1996 kráčet ve šlápějích Eda Kinga. Ten je zapsaný do oficiálního pořádku na transplantaci srdce. Je tedy zahrnut veškerou potřebnou lékařskou péčí, vše je otázkou jeho zdravotního stavu a vhodného dárce. Děkujeme za Vaši podporu formou písemných a telefonických vzkazů, které Edovi dodávají sílu.

V USA Lynyrdi zavedli zajímavou prémii pro členy klubu - volné vstupenky na koncerty. Zajímavé je upozornění na omezené množství vstupenek na osobu - pouze čtyři !

Nově uváděno - EVROPA

Nové dvouCD "SOUTHERN KNIGHTS" - Lynyrd Skynyrd Live bylo pro Evropu vydáno 1. června. Zahrnuje balík oblíbených skladeb z turné 1995 (koncerty v Concordu, Houstonu, Atlantě, Little Rocku a další), kde zanícení fanoušci Skynyrdů energicky podbarvují každou skladbu. Toto vydání je sice jen okrajové, určené pro Evropský trh, ale ukazuje hudební mistrovství kapely. Je sice určeno jen pro Evropu, lze si ho však objednat přes Fan Club L.S. za US 19.95. ! / Ve Vídni ho prodávali za 300 místních/

Žhavé otázky

Vyhlášená soutěž o žhavou otázku uvolnila lavinu dopisů. Nejvíce otázek /47/ zaslal Steve Davies z Melbourne, Austrálie.

Ukázka nejzajímavějších otázek a odpovědí, na které odpovídali členové kapely členům Fan klubu.

Marc Beyer, Northfield, MN - 20 let:

JOHNY, kdy jsi poprvé zpíval skladbu FREEBIRD, jak si se při tom cítil a co Tě k tomu přimělo?

" Přesně si nepamatuji datum, ale bylo to v Arco Areně v Sacramentu (California). Leon našel malého ptáčka, který měl rybářský vlasec omotaný kolem křídla a osvobodil ho. Tak jsem si pomyslel, že je to znamení a zpíval jsem ji poprvé, ale stále je to stejně emocionální jako tenkrát."

Cody Buchanan, patnáctiletý kytarista z Mt. Pleasant v Tennessee:

GARY, jak staří jste byli, když jste s Ronniem a Allenem začali hrát a kdo měl na Vás největší vliv?

" Byl jsem asi ve Tvém věku a věděl jsem, že muzika je to, co chci dělat. Předtím byl mou největší zálibou baseball. Asi v sedmnácti letech jsem se poprvé sešel s Ronniem a Allenem a začali jsme hrát. Jedním z mých prvních vzorů byl Paul Kossoff z vynikající britské skupiny FREE. Jeho přímočará skladba PLUG IT IN AND PLAY (Zašpuntuj to a hrej) na mě velmi zapůsobila. Pak to byl Duan Allman, co by kdo chtěl o něm povídat. Byl nejlepší. A, prosím, nezapomeňte na BEATLES.

Joy Budovich, Danville, Illinois:

Vím, že skupina Lynyrd Skynyrd dostala jméno podle ředitele Vaší školy. Měl někdy prospěch z toho jména?

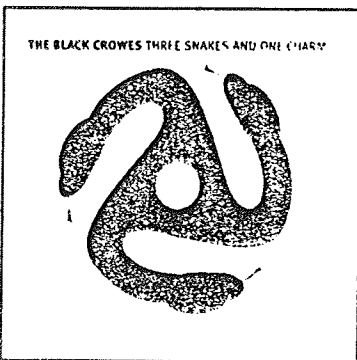
" Ne, je tam rozdíl v pravopise. Dařilo se mu dobře již, než se veškerá ta sláva nahrnula. Odešel ze školy a podnikal v realitách a později investoval do nočních klubů v Jacksonville. Nedávno byla o něm zmínka v soutěžní hře JEOPARDY při zodpovídání otázky oceněné na 800 dolarů. A ta otázka? Kdo je to LYNYRD SKYNYRD?"

LYNYRD SKYNYRD on line:

Na InterNetu bude stránka Lynyrd Skynyrd s veškerými potřebnými aktuálními informacemi.

Nadace FREEBIRD

Judy Van Zant založila nadaci FREEBIRD na paměť všech tragicky zahynulých členů kapely, ze které se bude financovat školné pro jednoho studenta LEE HIGH SCHOOL v Jacksonville, kde někteří členové kapely studovali a kde Lynyrd Skynyrd vznikli. První cenou je školné 2000 USD.

THE BLACK CROWES - Three Snakes And One Charm

(AMERICAN 74321 38484 2/BMG)

Line-up: Chris Robinson, Rich Robinson, Steve Gorman, Johnny Colt, Marc Ford, Eddie Harsch.

Studio: Chateau de le Crowe, Atlanta, Georgia.

Produkce: Jack Joseph Puig + THE BLACK CROWES.

Tracklisting: Under A Mountain, Good Friday, Nebakanezer, One Mirror Too Many, Blackberry, Girl From A Pawnshop, (Only) Hallway To Everywhere, Bring On, How Much For Your Wings?, Let Me Share The Ride, Better When You're Not Alone, Evil Eye, To snad není pravda, Po Corrosion of Conformity je tady další velké zklamání. Po vynikající desce "Amorica" z roku 1994 přichází tihletí přestáří hippíci s velice nevýrazným počinem. Kam tak všichni sakra spěchají? Nebylo by lepší chvíli počkat, třeba rok nebo dva, a pak vydat opravdu kvalitní desku? Anebo je tahle doba opravdu tak šílená, že už skoro žádná současná kapela nedokáže natočit víc jak jednu kvalitní desku? Těch trendů, stylů a módů je dnes tolik, že jsou z toho asi všichni tak zmatení, že už ani nedokážou být sami sebou. Kam se poděl ten skvělý vokál Chrisé Robinsona, ten pro něj tolik typický mluvozpěv? Nyní je to melodický, nasládlý zpěv ve stylu SPIN DOCTORS (nic proti nim, ty mám pořad rád). Chybí mi tam ten zvláštní nervní výraz a zabarvení, kterým ...

No nic, až tak úplně špatně to není, druhá půlka je přeci jen o dost lepší, ale srovnávat to s minulou deskou stejně nejde. A tak jednoho dne vzal Robinson do ruky hůl, rozběhl se lesem, vyhnal černé vrány ze svých hnízd na pobřeží, a pak i pryč z celého ostrova. Černé vrány odlétly. Vráti se někdy?

48:42

Aleš Materna 3

MOLLY HATCHET - Devil's Canyon

(SPV 085-44352 CD/POPROM)

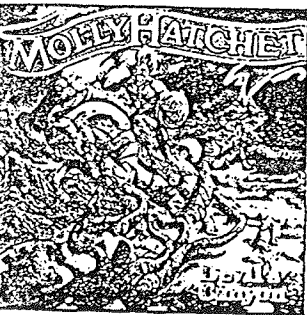
Existují dvě zdánlivě objektivní formulace které ale přitom jen a jen dokazují, jak subjektivní recenze zvukových nosičů vlastně jsou. Jedna se neustále pění chvály nad tím, že dověřená kapela mluví všechny trendy a drží se svého kopyta, v druhé kritice vyčítají: "... oni hrajou furt to samý, co před deseti, patnácti roky..." Netřeba dodávat, že řeč bývá mnohdy o stejném titulu. Onen kritičtější názor se nezdívka týká především formací, jež se upsalý tradičnímu rockovému řemeslu. A hraje-li někdo rvzí jižanský rock, jehož žánrové hranice jsou vymezeny víc než úzce, má to například u takových Jardů S. (vímě všichni Vo koho hou, už předem podělané sakumpřdum.

Mazáci z Jacksonvillu si však i po více než šestileté studiové absenci jdou tvrdošijně za svým. Proč také něco vymýšlet, kdž v rockenrollu beztak není co. Záleží však na směsi, přátelé, jak celou povídku okořeníte, zamícháte a jaký od vás dostane osobní a nezaměnitelný šmrnc. A tak je Devil's Canyon jako western s Johnem Wayneem z padesátých let: sbírka starých, leč šikovně oprášených klíčů, zahraná s absolutním přehledem a svědčící o tom, že se řemesla uchopili zkušení profíci. Kovbojský svět je zde ještě romantický a při poslechu fakt máte náladu odložit zaprášený klobouk na pult zafuzaného loky Jacka Danielse z úsmudlaných skleniček a poté s těžkým jazykem bleskotat nesmyslné bardámě, která ještě chvíli před tím bavila všechny přítomné falešné hráče, postolníky a jiné pobudy za zvuku rozladěného "honky tonky - píana" diletantským stripiťzem.

Tento nástroj najde ostatně uplatnění ve skladbě Come Hell Or High Water, zatímco hned v otevíráku k Down From The Mountain zazní do tvrdého rockového spodku romantické zvuky slide-kytary. Jak titulní track, tak i The Journey připomínají svojí strukturou starou MH-pecku FALL OF THE PEACEMAKERS a vrcholem všeho je vypalovačka o osvoboditli všech indiánů, Tatanka. Poněkud neslaný nemastný mi přijde snad jenom evidentně hitparádový polocajdák The Look In Your Eyes hutný zvuk, šňavnatý groove a k tomu zpěv, který snad "jižanštější" ani nemůže být, zkrátka, ta dlouhá pauza u MH stála za to. Oněch 11 songů z Devil's Canyon je balzám pro duši a uši každého pravověrného rocdkera. Jakožto takový dávám plný počet. Skeptici, necht si píl bodíku odečtou. Ale víc ani ňuk !!!

58:38

Robert Sládek 6

SWEET HOME ALABAMA

1. Big wheels keep on turning / King-Rossington-VanZant/
carry me home to see my kin
singing song about the south land
I miss'ole'bamy once again - and I think it's a sin.

2. Well I heard mister Young sing about her
well I heard ole Neil put her down
well I hope Neil Young will remember
a southern man don't need him around anyhow.

R. Sweet home Alabama
where the skies are so blue
sweet home Alabama
Lord, I'm coming home to you.

3. In Birmingham they love the Gov'nor - boo boo boo
now we all did what we could do
now Watergate does not bother me
does your conscience bother you - tell me truth.

4. Now Muscle Shoals has got the Swampers
and they've been known to pick a tune or two
Lord they get me off so much
they pick me up when I'm feeling blue - now how about you.

/ LP Second Helping MCA 1974/

LADY I. & THE BLUES BIRDS

přestože základ této nové skupiny spolu působí již od roku 1987, datem zrodu je však až konec roku 1995. Základní trio "THE BLUES BIRDS" je tvořeno jednak výborným kytaristou Milanem Špačkem, který si svá "bluesová učednická" léta odbyl v dnes již renomované skupině "Blues Bujon", kde svým instrumentálním projevem patřil bezesporu k nosným pilířům. Trio je doplněno novými hráči na basu a na bicí, kteří skupině dodali nový čerstvý zvuk. Na špici této sestavy však kraluje naše "hvězda", Ivana Konopásková, která patří bezesporu k předním interpretkám blues na naší hudební scéně a označení "BLUESOVÁ LADY" jí právem náleží.

Sestava "LADY I. & THE BLUES BIRDS" předkládá strhující směs sestavenou převážně ze známých standartů chicagského blues, doplněnou repertoárem ze současné tvorby bílých bluesově a blues-rockově orientovaných skupin z Texasu. Výslednicí je spojení tradice s moderním pojetím bluesové hudby.

Ivana "BLUES LADY I." KONOPÁSKOÁ [*vocals*] - zpěvačka, jejíž projev s orientací na blues, od jeho tradičních kořenů až po současný blues-rock, jakoby přímo prýštil z jejího nitra a přestože je silně cítit podoba k projevu legendární Janis Joplinové, kterou navíc velice obdivuje, jistě vás sama okouzlí svým vlastním výrazem a způsobem podání.

Milan "STARLING" ŠPAČEK [*guitars*] - devítiletá zkušenost na postu rytmické a sólové kytary u dnes již renomované skupiny "Blues Bujon", dále neustálé studium hry bluesových kytarových velikánů spolu s jeho osobitým podáním, jej řadí ke špičkovým kytaristům bluesového stylu na naší hudební scéně. K jeho oblíbeným vzorům patří Robben Ford, Bugs Henderson, Mike Morgan, Ronnie Earl, Rudy Rotta a Luboš Andršt.

Miroslav "LITTLE EAGLE" VORLÍČEK [*bass guitar*] - technická zručnost a hudební cit je průvodní znak tohoto mladého talentovaného hudebníka. Působil v různých rockových lokálních formacích, svůj bluesový debut si odbyl rovněž ve skupině "Blues Bujon". Mezi vzory, které ovlivnily jeho hru, řadí především jazzové basové hráče jako např. Stanley Clarke, John Patitucci nebo Mark Mueller.

František ANSORGE [*drums*] - před příchodem k "The Blues Birds" působil v různých lokálních rockových skupinách. Jeho swingově orientovaný styl hry na bicí se stal znamenitým hnacím motorem této nové sestavy.

LADY I. & THE BLUES BIRDS
c/o Miroslav Vorlíček
J.Ševčíka 938/717
CZ - 434 01 Most Czech Republic

MOLLY HATCHET

Pakliže jsme si v minulém SPARKU povídali o legendárních jižanských rockerech LYNRYD SKYNYRD, nebude od věci mrknout se na dalšího z jejich spolutníků. Ani ne tak dobovým, jako spíš

žánrovým. Ačkoli kapela, kterou se budeme zabývat, svou kariéru vlastně přece jenom zahájila téměř současně se 'Skynyrdama', tedy v druhé polovině šedesátých let. Akorát jí cesta do gigantických US-arén trvala téměř o celou jednu dekádu déle. A kdoví, zda by se vůbec dočkala, kdyby kariéra jejich velkých vzorů nebyla tak tragicky poznamenána onou leteckou katastrofou. Řeč je o MOLLY HATCHET, kteří současně s vydáním svého debutu získali přívlastek 'dědicové odkazu LYNRYD SKYNYRD'. Je jasné, že v momentě, kdy LS odešli ze scény, hledal gramoprůmysl nástupu, jenž by po nich zajistil alespoň přibližného počtu desek. Lze se tedy domnívat, že přívlastek byl poněkud přehnaný a že šlo o pouhý propagační slogan. Jedna věc je ovšem jistá: MOLLY HATCHET dělali a dodnes dělají proklatě dobrou "mjúzik!"

Všechno začalo v roce 1966 v Jacksonvillu na Floridě. Ve světě nejvíce frčel popík typu BEATLES, KINKS, ANIMALS a na povrch se drala soulová hudba. Kdo se chtěl nějak (a hlavně rychle) proslavit, ten se samozřejmě snažil na tento rozjetý vlak naskočit. Přesto se v Jacksonvillu našlo nemalo takových muzikantů, kteří na nějakou modernu zvysoka kašlali a spíše si hleděli starých dobrých tradic tohoto kraje. Jinak řečeno, svoji tvorbu stavěli na klasice jako je blues a boogie, potažmo rock'n'roll. Kluby, ve kterých tyto skupiny vystupovaly, byly v první řadě Forest Inn, Greenfield stables a dnes již neexistující Comic Book Club.

Třebaže mnoho lidí má tendenci spojovat vznik jižanského rocku s místy jako Macon, Muscle Shoals nebo Miami, nelze popřít, že minimálně pět špičkových jižanských partiček vzniklo právě v Jacksonvillu. Je například známým faktem, že první veřejný session věhlasného ALLMAN BROTHERS BANDU probíhal v roce 1969 právě v tamějším městském parku. Zbytek je pak rocková historie. Menší měrou to pak platí o KING JAMES VERSION, SWEET ROOSTER, MAGIC, na jejichž troskách vznikaly slavné (přínejmenším v některých částech USA) soubory jako GRINDERSWITCH či 38 SPECIAL. A hlavně pak o 1% (jindy uváděných jako ONE PER CENT), což bylo jméno školní kapely, která si krátce po svém vzniku začala říkat LYNRYD SKYNYRD. V době, kdy všechny tyto party měly své jméno v předestlu amerického bigbítu již jednou provždy vytesané, zatroubila k útoku "druhá liga". To se však ještě nedalo hovořit o nějaké strategii vedené hudebním průmyslem. Naopak revoluce se odvíjela odspodu, na povrch se pomalu ale jistě klubal, jak to jen trefně nazvat... třeba jižanský underground, chcete-li.

V čele tohoto pelotonu se nacházela šestice týpků, která na floridské klubové scéně již notnou dobu něco znamenala. Z dnešního pohledu by jí vzhledem ke jménu MOLLY HATCHET mnozí přisuzovali spíše k metalové scéně, než k jižanskému - motorkářskému rocku, ale koneckonců co na tom. Ten název mimochodem pocházel od jisté slečny jménem Molly. Vešla do kriminálních dějin bílé Ameriky coby první hromadná vražedkyně vůbec. V době, kdy do založení USA chybělo ještě téměř celé století, se proslula tím, že ve městě Salem pozabýjela sekerou (angl. axe, ale také hatchet) více než dvacet svých milenců. Hatchet Molly tudíž započala to, co později dovršila Lizzy Bordenová, jejíž jméno bylo začátkem osmdesátých let ostatně také použito jednou me-talovou skupinou z Kalifornie.

Jak už jsme si tedy řekli, jméno MOLLY HATCHET by těžko někdo dával do souvislosti s kapelou hrající obyčejný bigboš. Avšak jen do té doby, než by zaslechl ostré kytarové riffy k tak slávnatým flákům typu Beating The Odds, Cheating Woman, Bounty Hunter, Flirting With Disaster, Satisfied Man či Burn The House Down - abychom uvedli alespoň některé z nich. Ty totiž (ať už jsou žánrově cokoli - zas to zas... škatulkování!) zaručeně rozšířnou letku každému soudnému headbangerovi! A zprvu baladicky se rozjíždící, v kytarové inferno vrcholící Fall Of The

Peacemakers jakbysmet! Než si to ale poslušač mohl vychutnat na opravdových deskách, se měl okolo Floridy prohnat ještě nejeden uragán.

Skauti gramofírem jsou obvykle padlí na uši a berou kdeco, jenom ne to, co by měli. Stejně tomu bylo i v případě MOLLY HATCHET. Veškeré pokusy sehnat smlouvu vyzněly stejně: "Jasně kluci, jste bomba, ale...". Prostě ten starý, olípaný slogan, jenž si pravděpodobně vyslechno i devadesát procent kapel u nás. Při zpětném pohledu lze dokonce tvrdit, že naše šestice přece jenom ještě nebyla na smlouvu zralá. Na rozdíl od dneška, tehdy totiž nenahrával desku kdekdo. Nicméně se MH slibně rozvíjeli a jediný z odpovědných, kdo to poznal, byl LYNRYD SKYNYRD

manažer Pat Armstrong. Díky němu se MOLLY HATCHET, aniž by vůbec měli album (!), dostali do předprogramu svých krajanů zároveň

Armstrongových hlavních koňů. Tím se jim poprvé dostalo možnosti představit svou impozantní tvorbu v rámci celé USA.

Leccos v životě je jenom náhoda a mnohdy nešťastná. Ukázalo se to i tentokrát. Ke gramoslouvě se sice již schylovalo, ale určité by události nenabraly takové tempo nebýt leteckého neštěstí, které tak tragicky ukončilo hvězdnou kariéru LS. Vydavatelské společnosti, které ještě před jedním, dvěma roky o MOLLY HATCHET nechtěly ani slyšet, se v lukrativnosti smluv najednou předháněly. Bezohledná mašinérie showbiznyso potřebovala někoho, kdo by po LYNRYD SKYNYRD jižanskou vlnku hrdě nesl dál. Svůj podpis vzli MH nakonec pod nabídku gramogiganta Epic, spadající dnes pod Sony Music. Bylo to pouhých pár týdnů poté, co se přeživší členové LS rozhodli pro ukončení kariéry...

S tak rychlým vzestupem MOLLY HATCHET nepočítali a pravděpodobně ho za těchto okolností ani moc nepřivítali. Nebyl ale čas nad tím přemýšlet, neboť Epic trvali na co nejrychlejším vydání debutu, k čemuž na jaře 1978 také došlo. Line-up skupiny byl: Danny Joe Brown - vocals, Duane Roland - guitars, Dave Hlubek - guitars, Steve Holland - guitars, Banner Thomas - bass, Bruce Crump - drums. Jak to bývá u interpretů, kteří před vydáním prvního počtu dlouhá léta hudebně zrají, zachycuje 'jednička' několik klasických skl, která přetrvávají dodnes. V tomto případě jde konkrétně o skladby Bounty Hunter, Gator Country a Dreams I'll Never See.

Za další zmínku stojí vynikající obal, znázorňující obřemnou obludu na černém koni třímající těžkou válečnou sekeru. Tato grafická podoba se u MOLLY HATCHET zachovala dodnes a vězte, že nejedna metalová kapela (především pak MANOWAR) by je brala všemi deseti.

Definitivní průlom si MOLLY HATCHET ovšem zajistili až druhou deskou Flirting With Disaster, která jim také umožnila první cestu do Evropy. Na samostatné tour to ještě nestačilo, ale účast na nejdůležitějších festivalech té doby měli hoši jistou. V praxi to znamenalo představit se v průměru padesáti tisícům fans, což na starém kontinentě zajistilo slušný odbyť především aktuálnímu FWD.

Pofekadlo o stejné řece do níž nevstoupíš dvakrát, poznali zas-

tpući Epic na vlastní kůži. Žádní druzí LYNRYD SKYNYRD se z MOLLY HATCHET nestali, přičemž lze pochybovat, že na tom samotní členové vůbec měli kdy zájem. O úspěchu každé skupiny nerozhodují zdaleka jen hudební kvality, ale vedle špičkové hlavně šikovnost obchodních stratégů v pozadí. A co je možná nejdůležitější, hrát ve správnou chvíli a na správném místě (ten správný trend. Kdyby MH přišli o pár let dříve, možná by byli hlavními představiteli jižanského rocku právě oni. Začátkem osmdesátých let se hlavní trend ovšem jmenoval heavy metal a pro tento šuplík zněly 'sekerky' přece jenom poněkud neevropsky. I když se Epic snažili prodávat své světence v metalové atmosféře (vzhledem k obalům alb to koneckonců nebyla ani tak zcestná myšlenka), fanoušci metalu si žádný 'kukací vejce' do hnízda šoupnout nenechali.

Navzdory postupnému zachvácení Ameriky metalem se další tituly Beating The Odds (81), No Guts No Glory (83) a The Deed Is Done (84) prodávaly relativně slušně. Především na jihu USA, který byl a dodnes je vcelku konzervativní a drží se svých tradic. Nejlepší svědectví o statutu MH v jejich domácích končinách podává supergeniální, na Floridě a v Texasu nahrany živák Double Trouble Live (85). Najdeme na něm mimochodem coververzi skynyrdácké hymny Freebird.

Další opus Lightning Strikes Twice spatřil světlo světa až 1989. Velmi vydařený je na něm především od KISS převzatý hit Hide Your Heart (z alba Hot In The Shade). Dokonce dost lidí tvrdí, že předčil originál. Jinak LST obsahovalo slušný rockový standard, který v té době však už nejspíš zněl příliš staromódně na to, aby uchvátil novými trendy zblblou omladinu. Staré rockerské páky si album však oblíbily a také evropské klubové turné zaznamenalo v průměru tisícovou návštěvnost.

Pak se kolem MH rozprostřelo velké ticho. Snad až na výjimku alba Greatest Hits (90), což ale jako takové samozřejmě nemusí svědčit o existenci kapely. Nebyť evropského turné s URIAH HEPP a účastí na festivalech při motorkářských srazech v roce 1994, asi by byli MH pokládáni za mrtvé. Pokud nebereme v úvahu dva do té doby nezveřejněné bonusy z výběru, čekalo se na novou porci jejich zemitého nárezu, vycházející v těchto dnech, celých sedm let!

Že by MOLLY HATCHET udělali do světa bůhví jakou díru, se navzdory několika nadčasovým klasikám v jejich repertoáru říci nedá. Je ale bez diskuze, že co dělali, dělali a dělají dobře. Poctiví rockový dělníci, kteří nikdy nelehleli na nabýskané showefekty a pohlrali všemi módními výstřelky. Místo toho do davu hrnuli ten svůj špinavý, lacinou whisky, prachem amerických highwayů a benzinem z těžkých motorek páchnoucí rock'n'roll.

Robert "ne, s Mírou nejsem příbuznej" Sládek

P.S. Nemá asi cenu shánět kompletní diskografii. Pro zájemce o MH se proto doporučuje buď Greatest Hits, nebo Double Trouble Live. Obě alba mají až na výjimku zhruba totožný playlist.

Diskografie

Molly Hatchet	'78
Flirting With Disaster	'79
Beating The Odds	'81
No Guts No Glory	'83
The Deed Is Done	'84
Double Trouble Live	'85
Lightning Strikes Twice	'89
Greatest Hits	'90
Devil's Canyon	'96

HARLEY DAVIDSON CUSTOM BLEND TOUR 1996

GENERAL LEE

6.9.	- Most	15.9.	- Plzeň-Chlum
7.9.	- Tůněchody (Blues Company,
Krausova malá parta)	20.9.	- Bruntál
13.9.	- Praha - 666	21.9.	- Pardubice (Žlutý pes)
14.9.	- Masečín	22.9.	- Praha - výstaviště
(hošť Roman Dragoun)

SUPPORT YOUR LOCAL
CHOPPER CLAN
BOHEMIA

LUMIN
FOTOTELEFON